

Nr 742.

Av herr **Björklund**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, angående försvarsväsendets ordnande.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 225 angående försvarsväsendets ordnande föreslås bland annat, att musikkåren vid Skånska trängkåren skall indragas. Som skäl härför åberopas, att den typ av musikkår, som finnes vid nämnda kår, är olämplig, och att det icke kan anses ekonomiskt motiverat att för denna lilla garnison föreslå någon utökning av musikkåren.

Försvarskommissionen anförde vid behandlingen av frågor sammanhörande med armémusiken, att »Skånska trängkåren, vilken är förlagd till Hässleholm, där icke något annat truppförband är garnisonerat, bör bibehålla sin musikkår, vilken dock av ekonomiska skäl icke föreslås förstärkt utöver nuvarande styrka».

Ehuru givetvis ekonomiska synpunkter främst dikterat det i försvarspropositionen nu framförda förslaget om indragning av musikkåren vid Skånska trängkåren och sådana synpunkter alltfört kunna tänkas komma att anläggas på frågan, synas enbart dessa icke tillräckligt vägande för att förorda en indragning. Främst bör i stället beaktas det obestridliga värde en musikkår har för att åt truppförbandets manskap bereda den förströelse och omväxling, som är nödvändig för att skapa största möjliga trivsel med den många gånger enformiga militära tjänsten. Därvid måste också hänsyn tagas till den betydelse för ökad samhörighetskänsla mellan truppförbandet och förläggningensortens befolkning, som skapas av och genom en musikkår. Denna betydelse får icke underskattas och torde mera än något annat hava bidragit till att det sedan gammalt existerande motsatsförhållandet mellan den civila befolkningen och den militära personalen allt mer och mer avtrubbats. För en förläggningssort innebär slutligen truppförbandets musikkår en centralpunkt för ortens musikliv.

Under beaktande av vad ovan framhållits om den militära musikkårens betydelse icke blott för garnisonen utan även för förläggningensortens civilbefolkning, synas starka skäl tala för ett bibehållande av musikkåren vid Skånska trängkåren. Det finnes f. n. endast tvenne förläggningssorter, vars invånarantal är mindre än Hässleholms. Dessa äro Vaxholm och Sollefteå, vilka båda förutsättas skola få behålla de musikkärer, som tillhöra till dessa städer förlagda truppförband. Det är visserligen sant, att garnisonen i Sollefteå är betydligt större än den i Hässleholm, då ju tvenne truppförband äro förlagda till förstnämnda stad, och så är också förhållandet med Vaxholm, där dock den nuvarande musikkåren föreslås ökad till att närmast motsvara musikkår av typ II vid armén. De skäl, som härför äro anförda i försvarskommissionens betänkande och i försvarspropositionen, synas med lika starkt berättigande kunna anföras även då det gäller Skånska trängkåren och dess förläggningssort, Hässleholm.

Det framhålles i propositionen, att den nuvarande musikkåren av typ IV ur musikalisk synpunkt är olämplig, enär dess stämbesättning är alltför liten för att något utförande av harmonimusik skall kunna ske. Önskvärdheten talar därför för, att musikkåren vid Skånska trängkåren utökas till att motsvara typ III. En sådan musikkår är främst ur musikalisk men också ur personalsynpunkt att föredraga framför en musikkår av typ IV. Med kårens nuvarande sammansättning har ingen beställningshavare av kårens egen personal möjlighet att nå fanjunkarebefordran, då ifrågavarande beställning i enlighet med härför gällande bestämmelser endast kunnat tillsättas med personal, som avlagt militär musikdirektörsexamen. Musikfanjunkarebeställningen vid musikkår av typ IV har därför blivit en språngbräda för sådan musikpersonal, som avlagt musikdirektörsexamen och som efter hand som vakanser uppstått vid musikkårer av större typ sökt sig över till dessa musikdirektörsbefattningar. Ur personalsynpunkt ävensom med hänsyn till kontinuitet i personalens utbildning vid musikkåren är det därför mest ändamålsenligt att musikkåren organiseras såsom en kår av typ III.

Med stöd av det sålunda anförda hemställer jag, att riksdagen måtte besluta,

att musikkåren vid Skånska trängkåren skall bibehållas och utökas till musikkår av typ III.

Stockholm den 18 april 1936.

L. A. Björklund.